

צ'רנוב ראיסה ת.ז. 309449551

בענין:

ע"י ב"כ עוה"ד גל גורודיסקי (מ.ר. 16747) ו/או רם גורודיסקי ואת'
מרחי יהודה הלוי 75 תל אביב 65796
טל' 03-5605222 ; פקס 03-5663660

התובעת / המבקשת

נגד

אחים חדד מלאכת יד בע"מ ח.פ. 510930712

מרחי כהנמן 100 בני ברק 51552

הנתבעת / המשיבה

בקשה בכתב

לאישור תביעה כתובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006

פרק א' - מבוא

א-1. בקשה זו עניינה אישור עילות מתוך כתב תביעת התובעת כייצוגית. באשר המשיבה קיפחה את זכויותיה של התובעת ואת זכויות עובדיה האחרים:

א-1.1. בכך שניכתה משכרה של התובעת ניכויים שלא כדין בגין א. כושר עבודה.

א-1.2. בכך שלא שילמה לתובעת ועובדיה האחרים תוספת ותק כפי חובתה בצו ההרחבה בענף המתכת;

א-1.3. בכך שאיחרה בהפקדות כספים להסדר הפנסיוני שביצעה לעובדיה.

פרק ב' - הגדרות

המונחים בבקשה זו יוגדרו כהגדרתם בחוק תובענות ייצוגיות ולפי האמור להלן:

"חוק תובענות ייצוגיות" - חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006

"התקופה הקובעת" - התקופה הקובעת היא 7 שנים שלפני הגשת כתב התביעה בתיק זה.

"עילה ממוצעת" - עילת תביעה בתקופת עבודה ממוצעת של עובד בנתבעת, שהיא, לפי הערכת התובעת, 3 שנים.

"צו ההרחבה" - צו ההרחבה בענף המתכת (י"פ 1976, התשלי"ד 538) שהרחיב את הוראות ההסכם הקיבוצי בענף המתכת, על תיקוניו מעת לעת.

"התביעה" או "התובענה" - כתב התביעה שהגישה התובעת נגד הנתבעת בד בבד עם הגשת תביעה זו ואשר העתק ממנה מצורף לבקשה זו.

העתק כתב התביעה מצורף כנספח 1.

"התובענה הייצוגית" - העילות מתוך התובענה אשר התובעת תובעת לאשרן כייצוגיות כמפורט בבקשה זו.

פרק ג' - העתירה

בית הדין הנכבד יתבקש בבקשה זו כדלקמן:

ג-1. לאשר עילות מתוך תביעת התובעת כמפורט להלן כ-"תובענה ייצוגית", להתיר לתובעת לנהל את תביעתה בעילות אלה כ-"תובענה ייצוגית" ולאשר את התובעת כ-"תובע מייצג", הכל כהגדרתם בסעיף 2 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן - "חוק תובענות ייצוגיות");

ג-2. להגדיר את קבוצת המעוניינים שבשם תנוהל התובענה. לחילופין, להגדיר תת-קבוצה, שלגביה מתעוררות שאלות של עובדה או משפט, אשר אינן משותפות לכלל חברי הקבוצה ובמקרה כזה, להורות על מינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג לתת-הקבוצה, ככל שהדבר דרוש כדי להבטיח שעניינם של חברי תת-הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת;

ג-3. לפרט בהחלטה לאישור התובענה כייצוגית את עילות התובענה ואת השאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה כמבוקש בבקשה זו;

ג-4. לפרט בהחלטה לאישור התובענה כייצוגית את הסעדים הנתבעים בהתאם למפורט בבקשה להלן;

ג-5. לחילופין, ולשם הזהירות בלבד, יתבקש בית הדין הנכבד לאשר את התובענה כייצוגית אף אם לא התקיימו התנאים האמורים בסעיף 8(א)(3) או 8(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, תוך הבטחת קיומם של תנאים אלה בדרך של צירוף תובע מייצג או בא כוח מייצג או החלפתם, או בדרך אחרת וליתן בהחלטתו הוראות לשם הבטחת ייצוג וניהול עניינם של חברי הקבוצה בדרך הולמת ובתום לב כאמור באותו סעיף קטן;

ג-6. לחילופין, ולשם הזהירות בלבד, יתבקש בית הדין הנכבד לאשר את התובענה כייצוגית גם אם לא מתקיימים לגבי התובעת התנאים שבסעיף 4(א)(1) עד 3(1) לחוק תובענות ייצוגיות, לפי העניין, ולהורות בהחלטתו על החלפת התובע המייצג;

ג-7. לחייב את הנתבעת בתשלום פיצוי כספי ובסעדים, כמפורט בבקשה זו, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור ובהקשר זה:

ג-7.1. להורות כי כל חבר קבוצה יהיה רשאי להוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחר בתצהיר שיוגש למשרד ב"כ התובעת ולהורות כי ב"כ התובעת ישמש כ-"ממונה" בהתאם להוראת סעיף 20(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות;

- ג-7.2. לחילופין, להורות על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה ולהורות בדבר חלוקתו בין חברי הקבוצה, באופן יחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; ולהורות כי כל יתרת סכום שנותרה לאתר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, תועבר לאוצר המדינה.
- ג-8. להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין;
- ג-9. להורות על פרסום הודעה לחברי הקבוצה בהתאם להוראות סעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות;
- ג-10. להורות על תשלום גמול לתובעת המייצגת אף אם לא אושרה התובענה הייצוגית או שלא ניתנה הכרעה בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;
- ג-11. לקבוע את שכר הטרחה של בא הכוח המייצג בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור;

פרק ד' - רקע עובדתי - העילה האישית

בפרק זה תפרט התובעת את העובדות המקימות לה עילה אישית כנגד הנתבעת. טיעון מפורט בעילות התביעה יובא להלן.

- ד-1. התובעת עבדה אצל הנתבעת, אחים חדד מלאכת יד בע"מ (להלן: "המעביד" ו/או "הנתבעת"), בייצור כלי כסף.
- ד-2. עיסוקה של הנתבעת הוא ייצור כלי מתכת מכסף.
- ד-3. הנתבעת איננה חתומה על הסכם קיבוצי המסדיר תנאי עבודתם של עובדיה.
- ד-4. הנתבעת איננה חברה בארגון מעסיקים החתום על הסכם קיבוצי המסדיר את תנאי עבודתם של עובדיה.
- ד-5. על הצדדים תל צו ההרחבה בענף המתכת.

צו ההרחבה בענף המתכת מצורף כנספח 2.

- ד-6. התובעת החלה עבודתה אצל הנתבעת ביום 1/3/1993.
- ד-7. התובעת סיימה עבודתה אצל הנתבעת ביום 31/7/2008 עקב יציאתה לגמלאות.
- ד-8. במועד סיום עבודתה השתכרה התובעת סך של 4,350 ₪ לחודש, כמפורט בתלושי השכר המצורפים לכתב התביעה.
- ד-9. בתביעה האישית תבעה התובעת פיצוי הלנה אולם בתובענה הייצוגית אין היא מבקשת לאשר עילה זאת בתובענה הייצוגית.

תוספת ותק

ד-10. צו ההרחבה בענף המתכת נכנס לתקפו ביום 31/12/1973 ותוקן בצווי הרחבה נוספים, ביניהם צו הרחבה בייפ 2543, התשלי"ז, עמ' 1640 בתוקף מיום 12/6/1979, אשר קבע, בין השאר, כי:

"8. תוספת ותק
הינה 1.19 לירות לכל יום עבודה לכל שנת ותק בסולם של
עד 20 שנות ותק."

ד-11. הסכום המשוערך של תוספת הותק נכון ליום הגשת תביעה זאת הוא סך של 0.62 ₪ ליום עבודה לכל שנת ותק בסולם של עד 20 שנות ותק.

שיעור תוספת יוקר מטעם הלמ"ס, שנתון סטטיסטי לישראל מצורף כנספח 3.

ד-12. לפיכך על הנתבעת לשלם לתובעת תוספת ותק משוערכת מיום פרסום הצו, 12/6/1979, כמפורט להלן.

תוספת ותק	סכום	מטבע	ליום
סכום יומי בצו	1.19	לירות	12/06/1979
סכום משוערך	0.62	₪ שקל חדש	01/05/2009
שנה	תוספת ליום	תוספת לחודש	תוספת לשנה
1	0.62	₪ 13.64	₪ 163.68
2	1.24	₪ 27.28	₪ 327.36
3	1.86	₪ 40.92	₪ 491.04
4	2.48	₪ 54.56	₪ 654.72
5	3.10	₪ 68.20	₪ 818.40
6	3.72	₪ 81.84	₪ 982.08
7	4.34	₪ 95.48	₪ 1,145.76
8	4.96	₪ 109.12	₪ 1,309.44
9	5.58	₪ 122.76	₪ 1,473.12
10	6.20	₪ 136.40	₪ 1,636.80
11	6.82	₪ 150.04	₪ 1,800.48
12	7.44	₪ 163.68	₪ 1,964.16
13	8.06	₪ 177.32	₪ 2,127.84
14	8.68	₪ 190.96	₪ 2,291.52
15	9.30	₪ 204.60	₪ 2,455.20
16	9.92	₪ 218.24	₪ 2,618.88
		סה"כ	₪ 22,260.48

ד-13. תוספת הותק על פי משמעותה, טבעה, והעובדה כי היא מצטברת בכל שנה ומתווספת לשכר וכן לאור העובדה כי תוספת הותק נחשבת כמרכיב בפיצויי הפיטורים, הרי שאי תשלומה מזכה את התובעת בפיצויי.

ד-14. לפיכך על הנתבעת לשלם לתובעת תוספת ותק כמפורט לעיל בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום בו נוצרה החבות ועד ליום התשלום בפועל.

ד-15. בנוסף, על הנתבעת לחשב את זכויות התובעת לפי השכר המעודכן בתוספות אלו, לרבות לעניין פיצויי הפיטורים.

הפחתות שכר שלא כדין

ד-16. הנתבעת הפחיתה משכרה של התובעת כל חודש סכומים בגין א. כושר עבודה שלא כדין.

ד-17. סכום ההפחתות הנומינלי הוא לפי התחשיב כדלקמן:

<u>הפחתת א. כושר עבודה</u>				
דצמבר-07	יוני-04	דצמבר-03	מאי-02	
7	43	7	20	
130 ₪	125 ₪	123 ₪	120 ₪	
<u>910 ₪</u>	<u>5,375 ₪</u>	<u>861 ₪</u>	<u>2,400 ₪</u>	
ס"ה הפחתות בתקופת עבודה				
שיערוך				
סכום משוערך				
<u>9,546 ₪</u>				
<u>2,001 ₪</u>				
<u>11,547 ₪</u>				

ד-18. לפיכך על הנתבעת להשיב לתובעת הפרשים בגין הפחתות שכר שלא כדין בסך של 11,547 ₪.

ד-19. בנוסף, הפרשי הצמדה וריבית מיום כל הפחתה ועד למועד התשלום בפועל.

איחורים בהפקדות פנסיוניות

ד-20. עיסוקה של הנתבעת הוא ייצור כלי מתכת מכסף.

ד-21. הנתבעת איננה חברה בארגון מעסיקים, התתום על הסכם קיבוצי.

ד-22. לפיכך, חל על הנתבעת צו ההרחבה בדבר פנסיה בתעשייה.

ד-23. מכוח חובתה, ערכה הנתבעת לתובעת הסדר פנסיוני באמצעות פוליסה לביטוח מנהלים.

ד-24. כמפורט בדו"ח ההפקדות לביטוח המנהלים של התובעת, שילמה הנתבעת את ההפקדות לקופה באיחור, בניגוד לתקנה 20 לתקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל), תשכ"ד-1964 (להלן – "תקנות מס הכנסה") ובניגוד לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958.

דו"ח הפקדות לקופה (9/2007) מצורף ומסומן כנספח **4**.

דו"ח הפקדות לקופה (9/2008) מצורף ומסומן כנספח **5**.

ד-25. בכך שהנתבעת איחרה בתשלום ההפקדות היא הפרה את הסכם העבודה בינה לבין התובעת, ולחילופין ביצעה את הסכם העבודה בחוסר תום לב ובתוך הפרת חובתה כדין ובכך גרמה נזק כספי לתובעת.

ד-26. התובעת תטען כי בגין האיחור נגרמו לה נזקים בסכומי הריבית החודשית בגין סכומי ההפקדה בתקופת האיחור בתשלום. לפיכך, על הנתבעת לשלם לתובעת בגין האיחור ריבית חוקית ולחילופין, ריבית דביטורית בהתאם לנתוני בנק ישראל.

תדפיס ריבית דביטורית מאתר האינטרנט של בנק ישראל מצורף ומסומן כנספח **6**.

ד-27. האמור לעיל נכון הן לגבי הכספים שהנתבעת היתה חייבת בהעברתם לקופה באופן ישיר (תגמולי מעביד) והן לגבי הכספים שהנתבעת ניכתה משכרו של התובע במועד תשלום שכרו ולא העבירה אותם לקופה במועד.

ד-28. במועד הגשת התביעה אין בידי התובעת נתונים מלאים אודות המועדים בהם הפקידה הנתבעת את הכספים בקופה. סכומי הריבית לפי הנתונים שבידי הנתבעת מפורטים בטבלא להלן:

<u>סכום משוער</u>		<u>לפי</u>		<u>מועד</u>		<u>בגין חודש</u>		<u>תאריך</u>	
<u>סכום ריבית</u>	<u>שיעור ריבית</u>	<u>הריבית החוקית</u>	<u>ריבית חוקית</u>	<u>תקופת איחור</u>	<u>לתשלום</u>	<u>משכורת</u>	<u>משכורת</u>	<u>תשלום</u>	<u>תשלום</u>
17.28	2.44%	-4.68	703.08	81	15/10/2006	06	אוקטובר-06	04/01/2007	707.76
19.41	2.74%	2.18	710.02	91	15/11/2006	06	נובמבר-06	14/02/2007	707.84
15.90	2.23%	4.45	717.35	74	15/12/2006	06	דצמבר-06	27/02/2007	712.90
2.82	1.17%	1.02	243.02	43	15/01/2007	07	ינואר-07	27/02/2007	242.00
7.06	1.33%	2.63	533.78	49	15/01/2007	07	ינואר-07	05/03/2007	531.15
16.06	2.25%	5.40	718.63	83	15/02/2007	07	פברואר-07	09/05/2007	713.23
8.82	1.65%	3.23	536.09	61	15/03/2007	07	מרץ-07	15/05/2007	532.86
11.84	1.60%	10.15	750.03	59	15/04/2007	07	אפריל-07	13/06/2007	739.88
8.46	1.19%	7.10	715.98	44	15/05/2007	07	מאי-07	28/06/2007	708.88
20.52	2.90%	13.19	720.14	107	15/10/2007	07	אוקטובר-07	30/01/2008	706.95
4.33	2.06%	4.18	214.18	76	15/11/2007	07	נובמבר-07	30/01/2008	210.00
12.58	2.28%	11.48	563.69	84	15/11/2007	07	נובמבר-07	07/02/2008	552.21
3.30	2.58%	2.39	130.39	95	15/12/2007	07	דצמבר-07	19/03/2008	128.00
14.74	1.82%	8.95	817.12	64	15/01/2008	08	ינואר-08	19/03/2008	808.17
15.32	2.77%	10.77	564.67	102	15/12/2007	07	דצמבר-07	26/03/2008	553.90
6.41	3.34%	5.00	197.00	116	15/02/2008	08	פברואר-08	10/06/2008	192.00
20.24	3.57%	19.05	586.50	124	15/02/2008	08	פברואר-08	18/06/2008	567.45
8.48	3.91%	7.62	224.62	144	15/03/2008	08	מרץ-08	06/08/2008	217.00
6.42	2.97%	7.38	223.38	113	15/04/2008	08	אפריל-08	06/08/2008	216.00
4.52	2.09%	6.24	222.24	83	15/05/2008	08	מאי-08	06/08/2008	216.00
23.27	4.10%	20.27	588.51	151	15/03/2008	08	מרץ-08	13/08/2008	568.24
17.86	3.16%	19.65	585.65	120	15/04/2008	08	אפריל-08	13/08/2008	566.00
12.79	2.27%	16.59	580.35	90	15/05/2008	08	מאי-08	13/08/2008	563.76
5.79	2.47%	8.28	242.28	95	15/06/2008	08	יוני-08	18/09/2008	234.00
3.97	1.73%	6.02	236.02	65	15/07/2008	08	יולי-08	18/09/2008	230.00
14.56	2.63%	19.86	573.77	101	15/06/2008	08	יוני-08	24/09/2008	553.91
10.52	1.89%	14.85	572.48	71	15/07/2008	08	יולי-08	24/09/2008	557.63
<u>313.26</u>		<u>233.22</u>							

ד-29. לצורך כימות סכום התביעה בסעיף זה לגבי כל תקופת עבודת של התובעת, חושב סכום הריבית הממוצע לחודש, על יסוד הנתונים שבידי התובעת, בהתאם לחישוב דלקמן:

מס' חודשים 18	מס' חודשים 18
סכום ריבית 313.26	סכום ריבית 233.22
מוצע לחודש 17.40	מוצע לחודש 12.96
חודשי עבודה 185.13	חודשי עבודה 185.13
<u>ס"ה פיצוי (ריבית דיביטורית) 3,221.85</u>	<u>ס"ה פיצוי (ריבית חוקית משוערכת) 2,398.66</u>

- ד-30. כאמור, תטען התובעת כי על הנתבעת לשלם לה פיצוי לפי ריבית דביטורית ולחילופין לפי הריבית החוקית.
- ד-31. התובעת תטען כי עומדת לה עילה ישירה נגד הנתבעת בגין האיחור בהפקדה הפנסיונית.
- ד-32. כתוצאה מהאיחור בהעברת הכספים נמצא כי התובעת מימנה את האשראי של הנתבעת, בין אם הנתבעת היתה ביתרת זכות ועל אחת כמה וכמה אם הנתבעת היתה ביתרת חובה. בכך התעשרה הנתבעת שלא כדין על חשבונה של התובעת.
- ד-33. לאור האמור על הנתבעת לשלם לתובעת פיצוי בגין האיחורים בהפקדת הכספים לקופה, לרבות כפיצוי על הפרת הסכם העבודה ו/או ביצוע הסכם העבודה בחוסר תום לב ו/או כנוק מהפרת חובה חקוקה (תקנות מס הכנסה וחוק הגנת השכר), כמפורט לעיל, ולחילופין כהשבה בגין עשיית עושר ולא במשפט.
- ד-34. על כן יתבקש בית הדין הנכבד לפסוק לזכות התובעת את סכום הריבית כמפורט לעיל.

גילום שיעורי מס במועד תשלום התביעה

- ד-35. במהלך תקופת העבודה של התובעת חל על התובעת מס כמפורט בתלושי השכר.
- ד-36. גם אילו הייתה הנתבעת עומדת בחובותיה החוקיות ומשלמת לתובעת את התשלומים כפי הנתבע בכתב התביעה, לא הייתה משתנה חבות המס של התובעת כאמור.
- ד-37. אם יתקבל כל סכום התביעה בידי התובעת במועד אחד תהיה חבות המס של התובעת בסכום גבוה יותר עקב חבות במדרגת מס שולי גבוה יותר.
- ד-38. לפיכך, ביקשה התובעת לחייב את הנתבעת גם בהפרש בסכום המס שיהא על התובעת לשלם עקב תשלום סכום התביעה, בסכום חד פעמי, פחות סכום המס של התובעת על פי שיעור המס שחל על התובעת אילו נתקבל הסכום מחולק למועדי התשלומים המקוריים בהם היה על הנתבעת לשלם, דהיינו, לגלם הסכומים שייפסקו לתובעת כך שהסכום נטו יתאים לסכום נטו כפי שהיה מתקבל בידי התובעת במועדים המקוריים לתשלום, כפי המופיע בתלושי השכר של התובעת.

פרק ה' - חוק תובענות ייצוגיות

ה-1. סעיף 4(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע מי רשאי להגיש תובענה ייצוגית.

4. (א) אלה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית כמפורט להלן:

(1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה;

ה-2. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

3. (א) לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט

בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי
ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית; ..

ה-3. בהתאם לסעיף 10(1) לתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות מוסמך בית הדין
הנכבד לאשר בקשה לתביעה ייצוגית בעילה הנמצאת בגדר סמכותו:

10. (1) תביעה בעילה אשר לבית דין אזורי לעבודה הסמכות
הייחודית לדון בה לפי סעיף 24(א)(1), (זא) או (3) לחוק בית
הדין לעבודה, התשכ"ט-1969, ובלבד שלא נדרש במסגרתה
סעד של פיצויי הלנת קצבה, פיצויי הלנת שכר או פיצויי
הלנת פיצויי פיטורים לפי הוראות סעיפים 16, 17 ו-20 לחוק
הגנת השכר, התשי"ח-1958.

ה-4. סעיף 10(3) לתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

(3) בפרט זה -

"תביעה" - למעט תביעה של עובד שחל עליו הסכם קיבוצי
המסדיר את תנאי עבודתו, והמעביד של אותו עובד או ארגון
מעבידים שהוא חבר בו, צד להסכם הקיבוצי;

ה-5. התובעת רשאית להגיש לבין הדין הנכבד בקשה זו בהתאם לסעיף 4(א) לחוק
תובענות ייצוגיות הואיל ויש לה עילה המתאימה לדרישות סעיף זה.

ה-6. התובעת מתאימה להגיש תביעה ייצוגית הואיל ואינה תובעת במסגרת בקשת
האישור סעד של פיצויי הלנת שכר. לחילופין, יתבקש בית הדין הנכבד להגדיר
את התקופה הרלוונטית כך שתהיה רק בגין התקופה בה התיישנה התביעה
לפיצויי הלנה, דהיינו שלא תכלול את השנה שלפני הגשת כתב התביעה בתיק זה.

ה-7. הסייגים להגשת תובענה ייצוגית אינם מתקיימים הואיל ולא חל על התובעת
הסכם קיבוצי המסדיר את תנאי עבודתה, והנתבעת, מעבידתה של התובעת,
איננה חברה בארגון מעבידים שהוא צד להסכם הקיבוצי.

פרק ו' - טיעון העילה בגין ניכויים שלא כדין

ו-1. סעיף 25 לחוק הגנת השכר קובע כדלקמן:

25. (א) לא ינוכו משכר עבודה אלא סכומים אלה:

(1) סכום שחובה לנכותו, או שמותר לנכותו על פי חיקוק;

(2) תרומות שהעובד הסכים בכתב כי ינוכו;

(3) דמי חבר בארגון עובדים שהעובד חבר בו, שיש לנכותם
מן השכר על פי הסכם קיבוצי או חוזה עבודה או שהעובד
הסכים בכתב כי ינוכו, והתשלומים הרגילים לועד
העובדים במפעל;

(א3) תוספת לדמי החבר שמותר לנכותם על-פי פסקה (3),
המיועדת למימון פעילות מפלגתית, זולת אם הודיע
העובד למעבידו בכתב על התנגדותו לתשלום התוספת;

(ב3) דמי טיפול מקצועי-ארגוני לטובת הארגון היציג
כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז-1957, שיש
לנכותם על פי הסכם קיבוצי או חוזה עבודה משכרו של
עובד שאיננו חבר בשום ארגון עובדים, או שהעובד
הסכים בכתב לניכוי כאמור; שר העבודה, לאחר

התייעצות עם ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה, ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, יקבע בתקנות את מקסימום דמי הטיפול המקצועי-ארגוני שמותר לנכותם לפי פסקה זו;

(4) סכום שהוטל כקנס משמעת בהתאם להסכם קיבוצי או על פי חיקוק;

(5) תשלומים שוטפים לקופות גמל ובלבד שתשלומים כאמור לקופת גמל שהעובד בלבד חייב לשלם לה לא ינוכו משכרו של העובד אם הוא הודיע למעבידו בכתב על התנגדותו לתשלומים;

(6) חוב על פי התחייבות בכתב מהעובד למעביד, בתנאי שלא ינוכה על חשבון חוב כאמור יותר מרבע שכר העבודה;

(7) מקדמות על חשבון שכר עבודה, אם אין המקדמות עולות על שכר עבודה בעד שלושה חדשים; עולות המקדמות על שכר עבודה לשלושה חדשים – חלות על היתרה הוראות פסקה (6).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), חדל עובד לעבוד אצל המעביד, רשאי המעביד לנכות משכרו האחרון של עובד כל יתרה של חוב שהעובד חייב לו, לרבות מקדמות.

2-ו. הנתבעת ניכתה מעובדיה בכל חודש סכומים שבין 120-130 ₪ בכל חודש בגין א. כושר עבודה.

3-ו. התובעת תטען כי לא היתה לנתבעת זכות בדין לביצוע הניכוי, הואיל והניכוי אינו עונה על אף אחת מהחלופות המותרות בסעיף 25 לחוק הגנת השכר.

4-ו. התובעת תטען כי לא היתה מבוטחת בביטוח לאבדן כושר עבודה ולחילופין, הפרמיה לביטוח כזה לא היתה בסכומים כפי שנוכו.

5-ו. לפיכך חייבת הנתבעת לחברי הקבוצה פיצוי בגין ביצוע ניכויים שלא כדין כפי שיפורט להלן.

פרק ז' – טיעון העילה בגין אי תשלום תוספת ותק לפי צו ההרחבה

1-ז. מכוח הוראות צו ההרחבה על הנתבעת לשלם לתובעת תוספת ותק.

2-ז. הנתבעת לא שילמה ואיננה משלמת לעובדיה תוספת ותק.

3-ז. בית הדין האזורי בחיפה קבע, בקשר עם תוספת ותק, כי מדובר בזכות קוגנטית תקפה:

“עסקינן כאמור בזכות קוגנטית מכח צו הרחבה, ואין אף בתום ליבה הנטען של הנתבעת כדי לגרום לזכות זו להיעלם.”

עב (ח"י) 6143/00 גאננס גאננס נ' מודעין אזרחי בע"מ (טרם פורסם) (18 באוגוסט 2004)

4-ז. אין מניעה לתבוע תוספת ותק גם לאחר סיום יחסי העבודה שכן היא איננה זכות כלוית שלא ניתן לתבוע אותה לאחר הפסקת יחסי העבודה. קביעה זאת, ניתנה

אמנם לגבי תוספת הותק בענף השמירה אולם הדברים יפים גם לענף צו
ההרחבה בענף המתכת:

1. התביעה בגין תוספת ותק על פי צו הרחבה בענף
השמירה: אנו דוחים טענת הנתבעת כי מדובר בזכות
נלווית וקובעים כי רכיב "ותק" כתוספת לשכר העובדים
בענף השמירה הינו בגדר זכות שעל המעביד לשלם בגינה
גם לאחר סיום יחסי עובד מעביד וככל שתוכח.

הנתבעת הודתה (בסעיף 18 א. לתצהירו של מזרחי) כי לא
שילמה לתובעת תוספת ותק וטענה שתוספת זו נכללה
בשכר המוסכם בהסכם העבודה האישי של התובע, כאמור
בסעיף 8 להסכם.

משקבענו כי אין לראות את תוספת הותק כנכללת בשכר
הקובע אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת בגין רכיב
זה, סך 1,067 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום
01/02/97 ועד למועד התשלום בפועל."

עב (ת"א) 301969/97 אברהם מרחיב נ' מוקד אמון סביון
(לא פורסם)

ערעור על פסק דין זה לא שינה את התוצאה לעניין תוספת הותק.

ענע (ארצי) 1144/04 אברהם מרחיב נ' מוקד אמון סביון
(1981) בע"מ

5-ז. תוספת הותק בצו ההרחבה בענף המתכת נקובה בלירות ואין בצו ההרחבה
הוראות שעניינן שערך התוספת. התובעת תטען כי למרות זאת יש לשערך את
תוספת הותק, מכוח עקרון תום הלב החל על קיום הסכם העבודה.

6-ז. התובעת תטען כי מטרתו המרכזית של ההסכם הקיבוצי היתה שמירה על זכויות
העובדים. כוונת ההסכם היתה לעודד התמדה ולתגמל את העובדים עליהם חל
ההסכם בגין הישגותם במקום העבודה תקופות ארוכות. לפיכך, תטען
התובעת, כי כאשר נכרת ההסכם הקיבוצי, היתה כוונת הצדדים לכך שהסכומים
הקבועים בהסכם ישוערכו במקרה של שחיקה אינפלציונית. פרשנות לפיה
תוספת הותק לא תשוערך הופכת את התוספת לסכום אפסי וזניה אשר מבטלת
את מטרת הצדדים לתגמל את העובדים, גמול הולך וגדל, עבור התמדה ונאמנות
למקום העבודה.

7-ז. למסקנה בדבר שערך הסכם למרות שלא כלל תנאי המחייב זאת, הגיע בית
המשפט העליון, זה מכבר, בפרשת המוטראן הקופטי:

"הנה כי כן, ההיזקקות לנורמה חיצונית, הממלאה בתוכנה
את החסר המתגלה בחוזה, אף שהיא "מוסיפה לחוזה
נורמות חדשות" (ע"א 719/89 [10], שם) אין היא פוגמת
בחופש ההתנאה. הלוא "הצדדים לחוזה חופשיים להבהיר
את המעורפל או להשלים את החסר" (שם); ולגורמה
המשלימה אין נזקקים אלא לשם השלמת החסר שהותירו
הצדדים.

היזקקות לעקרון תום הלב כאל נורמה משלימה מותרת
אף לעניין ייחוס כוונת שיערוך. ברי, שבדרך זו לא ניתן
להתערב בתנאי החוזה, אם פירושו לפי אומד דעתם של

הצדדים מעיד על כוונה שהחובים לא ישוערכו. אך אם פירוש החוזה, מתוכו ולפי נסיבות כריתתו, איננו מצביע על כוונה מסתברת כזאת, ובהיצמדות לערכים נומינאליסטיים יש משום הפרה בולטת של איזון האינטרסים ההדדיים, שמצא את ביטויו בתנאי החוזה או הנלמד מן הנסיבות שהתקיימו בזמן הכריתה, עשוי עקרון תום הלב, כשהנסיבות הקונקרטיות מצדיקות שיערוך, בשל החשש שיש בכך משום אימוץ "גישה ולוריסטית צרופה" (כביטויו של השופט ש' לוינ' בע"א 651/81 [12], בעמ' 648). חשש זה איננו מתעורר, כל עיקר, כשהחלטה לשערך, ולוא גם נסמכת היא בחלקה או במלואה - על עקרון תום הלב, איננה חורגת מגדר פירושו של החוזה הספציפי העומד לדיון (והשווה דברי הנשיא שמגר בע"א 118/83 [8] הנ"ל, בעמ' 700 מול אות השוליים ב).

עא 479/89 ד"ר אנבא בזילאוס, המוטראן הקופטי נ' חלמיש
- חברה ממשלתית עירונית לשיקום הדיור בתל-אביב-יפו
בע"מ, פ"ד מו(3) 837.

8-ז. הלכת בית משפט העליון לעניין שערך הסכם במקרה שההסכם עצמו אינו כולל הוראות שערך סוכמה בעניין מתאגינה:

"לגופם של דברים: כלל הוא כי בנסיבות בהן נוצר, למשל בגלל פרק הזמן שחלף, פער בין ערכו של חיוב כספי כפי שקבעוהו הצדדים, לבין ערכו ביום שבו תובעים הם לממשו, מוסמך בית-המשפט, מכוח עקרונות הדין המהותי, לשערך את הסכום המקורי ולהתאימו לערכו הריאלי ביום המימוש. ככל שמדובר בביטול חוזה, לדוגמה בגין הפרתו, נשלטת סוגיית השערך בידי דינים המצויים מחוץ לחוזה עצמו, ובהם עקרונות של השבה, עשיית עושר ולא במשפט, תום לב וכדומה. לעומת זאת, מקום בו מדובר בסעד המכוון לקיומו של חוזה, כבמקרה שבפנינו, יש לגשת תחילה לבחינתם הפרשנית-הפנימית של מרכיבי החוזה - לשונו ובעיקר תכליתו - כדי לעמוד על אומד דעתם של הצדדים בדבר ערכו של החוזה ביום הקיום. רק אז יש לבחון כיצד עולים הדברים בקנה אחד עם עקרונות הדין הכללי (ראו דברי השופט א' ברק בע"א 554/83 "אתא" בע"מ נגד עיזבון זולוטוב ז"ל, פ"ד מא(1) 282, 297; וכן ראו ע"א 439/85 חברת הרשפינקל ובנו בע"מ ואח' נ' גולדשטיין, פ"ד מב(1) 286, 290).

...

אכן, מקום בו הפער בין ההסכמה החוזית המקורית לבין התנאים ביום ביצועו של החוזה הוא רחב, עלול מימושו בערכים נומינליים לפגוע פגיעה קשה בזכויות הצדדים. זאת, בין אם משום שערך הקיום לא ישקף נאמנה את ערכה של הזכות החוזית, ובין אם מפני שהחייב עלול ליהנות, על חשבונו של הזוכה, מן השיהוי בקיומה של החבות החוזית. השערך נועד למנוע עיוותים מעין אלה, ולסלול את הדרך להגשמתו של הרצון המשותף עליו הושתת החוזה מלכתחילה. ועוד: בגדרי ההחלטה אם לקיים שערך אפשר, בהתחשב בנסיבות, וינתן משקל למידת אחריותו של מי מהצדדים לעובדה שהחוזה לא

קיום במועדו. זאת, על בסיס חובת תום הלב הכללית בה
חייבים שני הצדדים לחוזה.

עא 69/98 נהאד מחמד אסעד מחאג'נה נ' לביבה מחאג'נה (לא
פורסם)

- ז-9. בית הדין הנכבד יתבקש לקבוע בבקשה זו את מנגנון שיערוך תוספת הותק, כך
שיהיה אחיד לכל חברי הקבוצה.
- ז-10. לעניין שיערוך תוספת ותק הנקובה בצו ההרחבה בלירות, ראה חוזר הוראת שעה
משקי של החשב הכללי מס' 2007-2-41 מיום 25/7/2007 בדבר הגנה על זכויות
עובדים המועסקים בידי קבלני שירותים¹. וראה גם פסק דין עב (ת"א) 3-2895/97
אינדיג דוד נ' אגודת השומרים בע"מ (פורסם במאגר נבו)²
- ז-11. לפיכך חייבת הנתבעת לחברי הקבוצה פיצוי בגין תוספת ותק כפי שיפורט להלן.

פרק ח' - טיעון העילה בגין האיחורים בהפקדה פנסיונית

ח-1. על פי סעיף 20 לתקנות מס הכנסה, המועד לתשלום ההפקדות לקופה הוא
המוקדם מבין: 7 ימים מיום תשלום המשכורת או 15 ימים מתום החודש בעדו
משולמת המשכורת:

"20. קופת גמל תקבל מהמעבידים רק סכומים כמפורט בתקנה
19(א), התשלומים יתקבלו במזומנים בלבד ולא יאוחר מהמועד
המוקדם מבין אלה (להלן – מועד התשלום):

- (1) שבעה ימי עסקים מיום תשלום המשכורת החודשית לעובד;
- (2) חמישה עשר ימים מתום החודש שבעדו על המעביד לשלם את
המשכורת לעובד."

ח-2. בהתאם לתקנה 22 לתקנות מס הכנסה, מעסיק המאחר בהעברת הכספים לקופה
יהיה חייב לשלם לקופה בתוספת ריבית פיגורים:

"22. לא שילם מעביד את תשלומיו הוא כאמור בתקנה 20 או לא
העביר את תשלומי העמית-השכיר בזמנם כאמור בתקנה 21, תקבל
הקופה על סכומים אלה מאת המעביד ריבית בשיעור שלא יפחת
משיעור ריבית הפיגורים בשל איחור בהעברת כספים מהמערכת
הבנקאית שמפרסם החשב הכללי של מדינת ישראל מזמן לזמן (להלן –
ריבית הפיגורים); הסכומים שיעביר המעביד בהתאם לתקנה זו ייזקפו
תחילה לחשבון התשלומים שחב בהם המעביד ולבסוף לחשבון
הריבית, ואולם ריבית פיגורים תחול גם על חוב ריבית."

ח-3. כאשר המעסיק אינו מעביר את הסכומים אותם הוא חייב לקופת גמל גם לאחר
30 יום, קובע חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (להלן – "חוק הגנת השכר"),
סנקציה נוספת לפיה יראו את הסכום המגיע לקופה כשכר מולן, הן בסעיף
תגמולים-מעביד והן בסעיף תגמולים-עובד.

¹ על מעמדו של חוזר החשב הכללי ותפקידו בקביעת אמות מידה לתשלום שכר עובדי קבלן ראה פסק הדין בעת"מ
1464/07 פרח השקד נ' עיריית בת ים, פורסם במאגר נבו.

² חודש הפסקתו של התובעת במקרה לעיל היה - 31.12.96 והשערוך מתייחס להצמדה למדד המחירים לצרכן מאז
צו ההרחבה בשמירה שנכנס לתוקפו בשנת 1973.

19א. (א) יראו כשכר מולן גם סכום שמעביד חייב לקופת גמל, בין שהסכום מגיע ממנו במישרין ובין שהמעביד חייב לנכותו משכר העובד, ובלבד שהסכום אשר חייב המעביד לנכות לא שולם לקופה תוך 21 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו היה עליו לנכות או שהסכום שהמעביד נתחייב לשלמו שלא בדרך ניכוי לא שולם תוך 21 ימים מהיום שבו היו רואים כמולן את השכר שלגביו קיימת החבות; והוא בין שהשכר הולן ובין שלא הולן."

ח-4. 30 ימי האיחור מחושבים ספירה של 21 יום לפי סעיף 19א(א) הנ"ל המתחילים להיספר מהיום ה-9 בהתאם להגדרות "שכר מולן" ו-"היום הקובע" בסעיף 1 לחוק הגנת השכר.

ח-5. אולם, על פי סעיף 19א.ד) לחוק הגנת השכר, גם כאשר המעסיק מאחר בביצוע ההפקדות, זכאי העובד לקבל מקופת הגמל את כל זכויותיו כאילו שילם המעביד את התשלומים במועדם.

"ד) סכום שמעביד חייב לקופת גמל כאמור בסעיף קטן (א), יראו לענין זכויות העובד או חליפו כלפי קופת הגמל כאילו שולם במועדו."

ח-6. כאשר המעביד אינו משלם לקופה את התשלומים הפנסיונים, בניגוד לחובתו, קמה לעובד עילה עצמאית נגד המעביד:

15. על המעסיק חל הסכם קיבוצי המחייב אותו להעביר למבטחים תשלומים להבטחת זכויות הפנסיה של עובדיו. הוראה זו שבהסכם הקיבוצי הינה תנאי בחוזה העבודה האישי שבין המעסיק לעובד, מכח סעיף 19 לחוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז - 1957. מכאן שאם המעסיק אינו מקיים את הוראת ההסכם הקיבוצי בדבר תשלומים למבטחים, הוא מפר את חוזה העבודה הקיים בינו לבין העובד. הפרה זו מעניקה לעובד עילת תביעה ישירה נגד המעסיק.

...

19. לפיכך סבור אני שמבלי לגרוע מעילת התביעה של העובד כלפי מבטחים, עומדת לו עילת תביעה ישירה כלפי המעסיק לתשלום פיצוי על הנזק שנגרם לו בשל אי העברת תשלומי המעסיק - כולל כספים שנוכו משכר העובד - למבטחים."

ע"ע 1137/02 יוליוס אדיב נגד החברה לפיתוח ולמלונאות מרחביה בע"מ ואח'

ח-7. זכות התביעה של קופת הגמל כלפי המעסיק אינה מאיינת את זכות התביעה של העובד:

"אין כל בסיס לטענה כי חיוב לקרן ביטוח יכול ויעשה על פי תביעת הקרן בלבד. התשלום לקרן הינו חלק מ"תנאי העבודה" ובתור שכאלה הינו "הוראה אישית, כמשמעות הדיבור בסעיף 19 לחוק הסכמים קיבוציים תשי"ז-1957. דהיינו, לעובד זכות תביעה בגינה במישרין.

העובדה שלקופת גמל (וקרן הביטוח הינה קופת גמל) זכות תביעה במישרין נגד מעביד מכח סעיף 28 לחוק הגנת השכר תשי"ח - 1958, אינה שוללת את זכותו של העובד לחייב את מעבידו למלא אחר הוראה אישית שבהסכם קיבוצי."

דב"ע מב 132-3 להבים - משה פרנסה, פד"ע י"ד 269,264

ח-8. העילות העומדות לרשותו של העובד הן שתיים: אכיפה או פיצויים והעובד רשאי לבחור ביניהן:

"משהפרה המעבידה את חוזה העבודה על ידי אי ביצוע תשלומים ל"מבטחים", כמוטל עליה על פי ההסכם הקיבוצי החל לפי צו הרחבה, קמה למנוחה (היא העובד באותו מקרה - ש.צ.) זכות תביעה. הברירה היתה בידה לתבוע ביצוע בעין על ידי אכיפת תשלומים למבטחים, או לתבוע פיצויים על הפרת החוזה".

דב"ע ל"ד / 40-3 אולמי פאר - אדזר, פד"ע ה' 401, 411

ראה גם:

דב"ע לט 46-3 פלדון - אריגי דן בע"מ, פד"ע - יא' 107, 112, 111.1.

ראה גם:

במסגרת עילת האכיפה, הסעד המבוקש הוא חיוב המעביד לשלם לקופת הגמל את הסכומים אותם הוא חייב לקופה. במסגרת עילת הפיצויים, הסעד המבוקש הוא תשלום פיצוי לעובד עצמו על הנזק שנגרם לו בשל אי ביצוע תשלומי המעביד לקופת הגמל.

ח-9. הנה כי כן, בבוא העובד לקבל את הזכויות הפנסיוניות שלו מהקופה, בין אם מדובר בסכומי הצבירה ובין אם מדובר בפיצוי עבור מוות או נכות, הוא יקבלם מהקופה כאילו שולמו במועדם, אלא אם השתחררה הקופה מחובתה בדרכים הקבועות בדין³.

ח-10. יחד עם זאת, במקרה בו המעביד אינו משלם את התשלומים לקופה כפי חובתו רשאי העובד לבחור האם הוא תובע את נזקיו מהקופה או מהמעביד.

ח-11. גם סעיף 19 ג. לחוק הגנת השכר קובע כי הזכות להלנת שכר איננה גורעת מכל זכות אחרת שיש לעובד כלפי המעביד.

"19ג. הוראות סעיפים 19א ו-19ב לא יגרעו מזכויותיו של עובד כלפי מעביד או קופת גמל על פי חיקוק, הסכם או תקנון קופת הגמל, או מחובות וזכויות הדדיות של מעביד וקופת גמל על פי הסכם או תקנון קופת הגמל".

ח-12. הואיל ועילת התביעה בתביעה ובבקשה לאישור היא בגין איתורים בביצוע ההפקדות, אזי חוץ מעילת הנזקים עומדת לעובד עילת תביעה בעשיית עושר ולא במשפט, שכן בתקופה בה לא העביר המעביד את הכספים לקופה מימן העובד, בעל כרחו, את האשראי הבנקאי של המעביד, בין אם היה המעביד ביתרת זכות ועל אחת כמה וכמה אם היה המעביד ביתרת חובה.

ח-13. לאור כל האמור לעיל, בית הדין יתבקש לקבוע כי הנתבעת חייבת לעובדיה ריבית דביטורית ולחילופין ריבית חוקית בגין האיחור בתשלום הפקדות הפנסיוניות.

³ ראה סעיף 19א.ח לחוק הגנת השכר וכן פסק הדין: דבי"ע נו/6-10 איילון - אנוך פד"ע ל"ב 629, 642 (פורסם במאגר (בו)

פרק ט'- הסעדים המבוקשים במסגרת התובענה הייצוגית

בהתאם לעילות הספציפיות שהוגדרו כמפורט לעיל, יתבקש בית הדין הנכבד לפסוק לחברי הקבוצה, בדרך של הליך ייצוגי, את הסעדים כדלקמן:

ט-1. בעילת ניכויים שלא כדין:

- ט-1.1. לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת את סכום הניכויים שביצעה משכרו בגין א. כושר עבודה כאכיפה של חובותיה החוקיות על פי חוק הגנת השכר.
- ט-1.2. לחילופין, לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סכומים אלה כהשבה ו/או פיצוי בשל הפרת הסכם ו/או ביצוע הסכם שלא בתום לב.
- ט-1.3. לחילופין, לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סכומים אלה כהשבה בשל עשיית עושר ולא במשפט.
- ט-1.4. לחילופין, לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סכומים אלה כפיצוי בשל הפרת חובה חקוקה.

ט-2. בעילת אי תשלום תוספת ותק:

- ט-2.1. לאכוף את הנתבעת לקיים את צו ההרחבה ולשלם לכל אחד מחברי הקבוצה את תוספת הוותק כפי זכאותה בצו ההרחבה לפי משך עבודתה אצל הנתבעת.
- ט-2.2. לחילופין, לחייב את הנתבעת בסכום תוספת הוותק כאמור, כפיצוי בגין הפרת הסכם ו/או כפיצוי בגין ביצוע הסכם שלא בתום לב ו/או בעשיית עושר ולא במשפט.
- ט-2.3. בנוסף בנוסף יתבקש בית הדין הנכבד להצהיר בתובענה זאת כי כל עובדי המשיבה לרבות העובדים שעזבו מכל סיבה שהיא, זכאים לחישוב פיצויי הפיטורים המגיעים להם ולחילופין, לצבירת הפיצויים המגיעה להם מקרן הפנסיה כאילו קיבלו תוספת ותק.

ט-3. בעילת איחורים בהפקדות פנסיוניות:

- ט-3.1. לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת ריבית דביטורית ולחילופין ריבית חוקית בגין האיחור בתשלום ההפקדות הפנסיוניות.
- ט-3.2. לחילופין, לחייבת את הנתבעת לשלם לתובעת את סכום הריבית כאמור כפיצוי בגין הפרת הסכם העבודה ו/או כפיצוי על נזק מהפרת חובה חקוקה (תקנות מס הכנסה וחוק הגנת השכר כאמור) ו/או כפיצוי בגין ביצוע הסכם העבודה שלא בתום לב.
- ט-3.3. לחילופין, לחייב את הנתבעת להשיב לתובע את סכום הריבית כאמור בגין התעשרותה על חשבון הנתבעת מכוח עשיית עושר ולא במשפט.

- ט-4. אלו הייתה הנתבעת משלמת לחברי הקבוצה את התשלומים כמפורט בכתב התביעה במועדם, הייתה כל ההפקדה נזקפת על שם חברי הקבוצה ללא חבות במס. לפיכך, על הנתבעת לגלם את כל הסכומים הנתבעים, דהיינו לשלם לכל אחד מחברי הקבוצה את התשלומים ב- "נטו" ולשאת בעלות המס החלה על כל אחד מחברי הקבוצה בגין התשלום.

פרק י' - הגדרת הקבוצה וחישוב הסעד הממוצע האישי והקבוצתי

י-1. בפתח פרק זה חשוב לציין כי כל הנתונים אודות חברי הקבוצה נמצאים ברשותה של המשיבה לרבות במערכות השכר הממוחשבות שלה וניתנים לשליפה בלחיצת כפתור. המספרים שיפורטו להלן מובאים לצורך הערכה בלבד.

י-2. התובעת מעריכה כי בתקופה הקובעת היו לנתבעת כ-100 עובדים בכל שנה, לרבות עובדים שעזבו את הנתבעת מכל סיבה שהיא, לאחר מועד תחילת התקופה הקובעת, למעט עובדים שעניינם תלוי ועומד בפני בית הדין הנכבד או שהוכרע על ידו. לפיכך, במהלך תקופה של 7 שנים מדובר בכ-700 "שנות עבודה" (100 עובדים בכל אחת מ-7 השנים).

י-3. לפי מיטב ידיעתה של התובעת משך התקופה הממוצעת לעובד אצל המשיבה הוא 3 שנים. לפיכך, מעריכה התובעת את מספר העובדים בתקופה הקובעת אצל המשיבה בכ-233 עובדים (700 שנות עבודה לחלק לממוצע של 3 שנים לכל עובד) – להלן "חברי הקבוצה".

י-4. באם יגיע בית הדין הנכבד למסקנה, בהתאם לסעיף 14(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, כי מתקיימות תנאי-קבוצות במסגרת חברי הקבוצה, תוגדרנה תנאי-קבוצות המעוניינים בכל עילה (מתוך חברי הקבוצה), להלן.

י-5. לגבי העילה הנוגעת לניכויים שלא כדין:

י-5.1. התובעת מעריכה כי הניכויים שבוצעו ממשכורתה בוצעו לכל עובדי הנתבעת.

י-5.2. לכן, מספר המעוניינים בעילה הנוגעת לניכויים שלא כדין הוא כל עובדי הנתבעת בתקופה הקובעת.

י-5.3. בגין ניכוי א. כושר עבודה בתקופת עבודה של שנתיים חייבת הנתבעת לכל חבר קבוצה, בממוצע סך של 125 לכל חודש עבודה.

י-5.4. לפיכך, העילה האישית הממוצעת בתקופת עבודה 3 שנים, היא סכום הניכויים כפול 36 חודשים שהוא סך של 4,500 ₪.

י-5.5. על הנתבעת לשלם סכום זה לכל עובד העובד אצלה, לרבות עובדים שעזבו עבודתם, בגין כל שנה או חלק ממנה שעבד אצל הנתבעת, כסכום נטו ולגלם את חבות המס בגינו בתוספת ריבית והפרשי הצמדה מיום שאמור היה להשתלם כל סכום ועד ליום התשלום בפועל.

י-5.6. לפיכך סכום העילה הקבוצתית הוא כמפורט בסיכום הנתונים הקבוצתיים להלן.

י-6. לגבי העילה הנוגעת לאי תשלום תוספת ותק לפי צו ההרחבה:

י-6.1. העילה האישית הממוצעת בתקופת עבודה של 3 שנים, היא תוספת הותק המצטברת לתקופה של 3 שנים, לפי החישוב דלקמן:

תוספת ותק	סכום	מטבע	ליום
סכום יזמי בצו	1.19	לירות	12/06/1979
סכום משוערך	0.62	ש"ח שקל חדש	01/05/2009
שנה	תוספת ליום	תוספת לחודש	תוספת לשנה
1	0.62	ש"ח 13.64	ש"ח 163.68
2	1.24	ש"ח 27.28	ש"ח 327.36
3	1.86	ש"ח 40.92	ש"ח 491.04
			<u>ש"ח 982.08</u>

י-6.2. על הנתבעת לשלם סכום זה לכל חברי הקבוצה, לרבות עובדים שעזבו עבודתם, בגין כל שנה או חלק ממנה שעבדו אצל הנתבעת, באופן מצטבר לפי שנות הותק של כל עובד, כסכום נטו ולגלם את חבות המס בגינו בתוספת ריבית והפרשי הצמדה מיום שאמור היה להשתלם כל סכום ועד ליום התשלום בפועל.

י-6.3. לפיכך סכום העילה הקבוצתית הוא כמפורט בסיכום הנתונים הקבוצתיים להלן.

י-7. לגבי העילה הנוגעת איחורים בהפקדות הפנסיוניות.

י-7.1. על פי נתוני הנתבעת סכום ריבית הפיגורים החודשי הממוצע לגבי התובעת הוא סך של 17.40 ש"ח.

י-7.2. על הנתבעת לשלם סכום זה לכל חברי הקבוצה, לרבות עובדים שעזבו עבודתם, בגין כל שנה או חלק ממנה שעבדו אצל הנתבעת, באופן מצטבר לפי שנות הותק של כל עובד, כסכום נטו ולגלם את חבות המס בגינו בתוספת ריבית והפרשי הצמדה מיום שאמור היה להשתלם כל סכום ועד ליום התשלום בפועל.

י-7.3. לפיכך סכום העילה הקבוצתית הוא כמפורט בסיכום הנתונים הקבוצתיים להלן.

י-8. בהתחשב בהגדרת הקבוצה והתקופה הרלוונטית בכל עילה כמפורט לעיל וסכום התביעה האישית הממוצעת בכל עילה, גודל הקבוצות וחישוב הסעד הכולל לחברי הקבוצות בעילות התובענה הייצוגית הוא כדלקמן:

איחור בהפקדה		תחשיב קבוצתי לפי ממוצע	
לפנסיה	ניכויים	תוספת ותק	
100	100	100	מס' עובדים לשנה
7	7	7	תקופת התביעה- שנים
3	3	3	תקופת עבודה ממוצעת
233	233	233	מספר חברי הקבוצה
ש"ח 17.40	ש"ח 125.00		סכום חודשי ממוצע
ש"ח 627	ש"ח 4,500	ש"ח 982	סכום ממוצע לתקופת עבודה
<u>ש"ח 146,188</u>	<u>ש"ח 1,050,000</u>	<u>ש"ח 229,152</u>	ס"ה לחברי הקבוצה

9-9. חישוב סכום התביעה הייצוגית הכולל, אפוא, הוא:

<u>סכום התביעה ייצוגית</u>	
₪ 229,152	תוספת ותק
₪ 1,050,000	ניכויים שלא כדין
₪ 146,188	איחור בהפקדה לפנסיה
<u>₪ 1,425,340</u>	ס"ה

פרק יא' - השאלות המשותפות לחברי הקבוצה

התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה, ואלה הם:

- יא-1. האם חל על הנתבעת צו ההרחבה בענף המתכת.
- יא-2. האם לנתבעת חובה לשלם למי מחברי הקבוצה תוספת ותק ואם כן באיזה סכום.
- יא-3. האם שילמה הנתבעת תוספת ותק לעובדים, כפי חובת הנתבעת בצו ההרחבה.
- יא-4. האם ביצעה הנתבעת ניכויים משכרם של חברי הקבוצה.
- יא-5. האם רשאית היתה הנתבעת לנכות משכר חברי הקבוצה סכומים בגין א. כושר עבודה. ואם לא - האם על הנתבעת להחזיר לתובעת את סכומי הניכוי כאמור, או חלק מהם.
- יא-6. האם איחרה הנתבעת בתשלום ההפקדות הפנסיוניות של עובדיה ואם כן האם חייבת לשלם פיצוי בשל כך וכמה.
- יא-7. האם על הנתבעת לשלם את הסכומים המגיעים לחברי הקבוצה כסכום נטו ולגלם את המס בגינם.
- יא-8. האם על הנתבעת לשלם את הסכומים המגיעים לחברי הקבוצה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום שאמור להשתלם כל תשלום ועד ליום התשלום בפועל.

פרק יב' - תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת

תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין מכל אחד ואחד מהשיקולים הבאים לא כל שכן ממשקלם המצטבר:

- יב-1. התובענה הייצוגית היא הדרך היחידה בה יקבלו חברי הקבוצה את זכויותיהם. לפיכך, בהכרח, זו היא גם הדרך היעילה וההוגנת ביותר.
- יב-2. התובענה הייצוגית תאפשר הכרעה לטובת חברי הקבוצה אשר חלקם כלל אינם מודעים לזכויות הנטענות בתביעה ובבקשה זאת.

- יב-3. לכל אחד מחברי הקבוצה קיים חוסר כדאיות בניהול הליך משפטי נפרד הואיל והוא צפוי להוצאות וטרחה רבים יחסית לסכום העילה האישית.
- יב-4. מאידך גיסא, גם אם היו עובדי הנתבעת עומדים על זכותם ונוקטים הליכים משפטיים נפרדים כנגד הנתבעת היה הדבר גורם עומס מיותר על בית הדין הנכבד לעומת דיון אחד ומאוחד בשאלות המשותפות לכל חברי הקבוצה כמפורט לעיל.
- יב-5. יתר על כן, נקיטת הליכים נפרדים היתה עלולה לגרום, לפסיקות סותרות של בית הדין הנכבד.
- יב-6. אישורה של התביעה כייצוגית נחוץ במיוחד על מנת להשוות את הכוחות בין העובד הניצב חסר אונים מול כוחו של המעסיק. חוסר איזון זה בא לידי ביטוי לא רק במחדליו של המעסיק במהלך תקופת עבודתו של העובד כמפורט בכתב התביעה אלא גם בניהול ההליך המשפטי במקרה שהעובד נדרש להגיש תביעה אישית כנגד מעסיקו.
- יב-7. לאישור תביעה זו כייצוגית קיים יתרון ברור של הרתעת מעסיקים מפני הפרת זכויות העובדים. הרתעה זו נחוצה באופן כללי בתחום יחסי העבודה הטומנים בחובם אי-שוויון אינהרנטי בין המעסיק לעובדיו ובמיוחד במקומות עבודה בהם העובדים אינם מאורגנים וקיים חוסר איזון מובהק בין עוצמתו של המעסיק לבין חולשתם של העובדים.
- יב-8. מבחינה זו, נראה כי לא נגזים אם נאמר שלאישורה של תביעה זו כייצוגית יש השלכות חברתיות רחבות והיא הולמת את מטרותיה הלאומיות של החברה הישראלית בכלל כחברה נאורה ואת האינטרסים הציבוריים של מדינת ישראל בשמירת על חוקי המגן ביחסי העבודה של אזרחיה.
- יב-9. יעילותה של התובענה הייצוגית במקרה זה והגינותה נובעות, בין השאר, ממאפייני האוכלוסייה של חברי הקבוצה – עובדי הנתבעת.
- ג-1.1. התופעה של הפרת זכויות עובדים לא מאורגנים היא תופעה נרחבת ולמרות זאת שיעור קטן מאוד מהעובדים מתלונן על הפרות אלו.
- ג-1.2. כאשר הפרת הזכות היא כלפי כל עובדיו של המעסיק וכאשר שיעור מזערי של עובדים מגיע לשלב בו הוא תובע את זכויותיו, המסקנה איננה כי העובדים הסכימו או ויתרו ויתור כלשהו על זכויותיהם (גם אלמלא מדובר היה בזכויות קוגנטיות) אלא מדובר בחשש של העובד למקום עבודתו וחשש לאבד את מטה לחמו ומקור פרנסתו.
- ג-1.3. גם כאשר מגיש תובע בודד תביעה, יש לו קושי עצום לעמוד, בודד ומוחלש בה בשעה עליו להתמודד עם קשיי פרנסה, הסתגלות, שפה ותרבות, בפני מעביד רב עוצמה המפעיל עורכי דין מנוסים המקבלים שכר רב על עמלם.
- ג-1.4. לאור האמור לעיל קיימת בענפי העבודה הלא מאורגנים תופעה מובהקת של תת אכיפה אשר יסודותיה נעוצים במאפייני האוכלוסייה המוחלשת המרכיבה את עובדים.
- ג-1.5. בעיית האכיפה של זכויות עובדים מוחלשים היא בעיה ידועה אולם עד כה לא נמצא לה פתרון ראוי למעט קבלת הבקשה לאישור תובענה זאת כייצוגית.

יב-10. לגבי עובדים רבים של הנתבעת אישורה של התביעה כייצוגית יגרום להפסקת מרוץ ההתיישנות בתביעתם האישית ולכך שהנתבעת תזכה מן ההפקר בתוך עשיית עושר ולא במשפט, על ידי הקטנת הסיכון הכרוך בתביעות כתוצאה מתלוף הזמן שבין מחדליה והפרות התחייבויותיה לבין המועד בו יוגשו תביעות אישיות – אם וכאשר יוגשו.

יב-11. היעדרות בית הדין הנכבד לבקשה זו תקדם את מטרת החקיקה בתובענות ייצוגיות והן את מטרת החקיקה בתחום יחסי העבודה.

יב-11.1. אישור התובענה כייצוגית יאפשר זכות גישה לבית הדין, לאוכלוסיה המתקשה בדרך כלל לעמוד על זכויותיה ולפנות לבית המשפט כיחידים.

יב-11.2. אישור התובענה כייצוגית יקדם משמעותית את אכיפת הדין והנורמה הראויה כמפורט בעילות התובענה ויתרום רבות להרתעה מפני הפרתן.

יב-11.3. אישור התובענה כייצוגית היא למעשה הדרך היחידה העומדת בפני חברי הקבוצה – רובה ככולה – שתאפשר להם לקבל סעד הולם בגין הפגיעה שנפגעו מהנתבעת כתוצאה מהפרת הדין על ידה;

יב-11.4. אישור התובענה כייצוגית היא למעשה הדרך היחידה לקיים ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות חברי הקבוצה כלפי הנתבעת.

יב-12. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת הן על ידי התובעת והן על ידי באי כוחו:

יב-12.1. לתובעת עילה אישית נגד הנתבעת. התובעת נפגעה פגיעה אישית עקב מחדלי הנתבעת המאפשרת לה הזדהות מלאה עם הקבוצה לגבי אותה פגיעה, הן מבחינה עובדתית, הן מבחינה משפטית והן מבחינה רגשית.

יב-12.2. לתובעת ולקבוצה זהות אינטרסים מלאה לגבי עילות התביעה.

יב-12.3. לתובעת אמונה שלמה בצדקת התביעה והיא בעל נכונות ונחישות לקיים את ההליך המשפטי.

יב-12.4. לב"כ התובעת ותק ונסיון מקצועי הן בתחום דיני עבודה והפנסיה והן בתחום ניהול הליכים משפטיים מורכבים בכלל והתביעות הייצוגיות בפרט. לב"כ התובעת נסיון רב בניהול תביעות ייצוגיות בדיני עבודה.

יב-12.5. קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב, שכן התובעת הינה חברת קבוצה טיפוסית שסבלה נזק באופן דומה לשאר חברי הקבוצה.

יב-12.6. לתובעת או לב"כ אין מניעים אתרים אלא לקדם מטרת ראויות, לרבות פיצוי על מחדלי הנתבעת ואי מילוי חובותיה, כמפורט בבקשה זו.

יב-12.7. מדובר בתביעה מוצקה וראויה הנתמכת ברובה בהלכות פסוקות של בית הדין לעבודה.

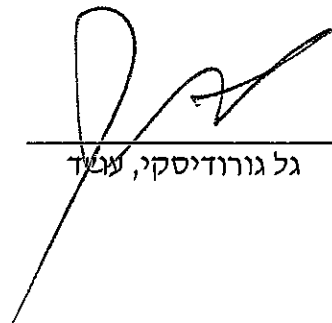
פרק יג' – סוף דבר

- יג-1. לאור כל האמור לעיל יתבקש בית הדין הנכבד לאשר את התובענה כייצוגית, כמפורט בכותרת בקשה זו.
- יג-2. בנוסף יתבקש בית הדין הנכבד לקבוע גמול לתובעת ושכ"ט לבא כוחה המייצג בתובענה.
- יג-3. העובדות בבקשה זו נתמכות בתצהיר התובעת.
- יג-4. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

רם גורודיסקי, עו"ד

ב"כ התובעת

גל גורודיסקי, עו"ד

רשימת הנספחים:

1	כתב התביעה האישית ללא נספחים.
2	צו התרחבה בענף המתכת.
3	שיעור תוספת יוקר מטעם הלמ"ס, שנתון סטטיסטי לישראל.
4	דו"ח הפקדות לקופה - 9/2007.
5	דו"ח הפקדות לקופה - 9/2008.
6	תדפיס ריבית דביטורית מאתר האינטרנט של בנק ישראל.